

Скарбничка

№8 (39) серпень 2013

Дитяча газета

Вірний пес

В парке 2

Пригоди шукачів 4

Клумба 6

Торнадо 7

Веселый English 9

Боже творіння 8

Подбаємо про охорону 11

Кроссворд

– Лео, побігли, – покликала Ельвіра, вибігаючи з дверей будинку зі своїм братом Артуром.

Лео, їхній чотирирічний пудель, помчав слідом за ними, махаючи хвостиком.

Діти з собакою побігли по полю в напрямку до лісу, а потім, зупинившись, пішли стежкою, яка вела до річки. Невдовзі вони уповільнили крок, щоб роздивитися усе навколо, шукаючи щось цікавеньке.

Раптом Артур почув звук тріскачки і опинився віч-на-віч з півтораметровою гримучою змією, готовою напасти на нього.

– Змія! – крикнув він сестрі.

Сестра щодуху побігла додому. Артур також почав тікати, та змія рухалася за ним.

Побачивши все, що сталося, пудель спочатку почав гавкати, а потім стрибнув і став між хлопчиком і змією, щоб дати йому час утекти на безпечну відстань. Змія встигла вкусити пса в голову. Скавучи, Лео почав повзти до будинку.

– Лео, як ти? – Артур ніжно підняв песика, який врятував йому життя.

Лео вижив, і сім'я Артура ніколи не забуде героїчний вчинок свого чотириноного друга. Лео готовий був віддати своє життя, аби врятувати життя Артура.

Старий пеньок

3

Здійснене бажання

5

Непослушание и упрямство

8

В парке

Олежка с мамой пришли на прогулку в небольшой парк недалеко от их дома. По парку протекал ручей. И в самом дальнем уголке парка, где забор ограждал территорию прилегающей к парку организации, ручей затекал в широкую, но короткую трубу. Ее, очевидно, установили для того, чтобы вода ручья не размывала почву под забором. А ручей мог спокойно течь дальше.

В этом месте всегда прохладно, даже в сильную жару. И сюда приходили гулять мамы и бабушки с детьми в самое жаркое время дня. Вот и сегодня Олежка с мамой пришли сюда.

Вдруг они увидели, как одна бабушка с маленькой девочкой опустила в ручей большую черепаху.

— Она, бедняжка, чуть не попала под машину. А ведь это водяная черепаха. Пусть по ручью выплывет в озеро. Там ей будет хорошо.

Дети сбегались посмотреть, как черепаха плывет по ручью. Вот она уже заплыла в трубу. А оттуда уже совсем недале-

ко к озеру. Останется только проплыть по территории предприятия за забором.

— Мама, а почему бабушка не взяла черепаху себе домой? Ведь у нас дома живет черепаха, — спросил Олежка.

— Бабушка позаботилась, чтобы черепахе было хорошо. Видишь, какая черепаха большая. Ей будет хорошо плавать в озере. У нас дома совсем другая черепаха — маленькая, сухопутная. Бабушка правильно сделала. Людям нужно заботиться не только друг о друге, но и о животных, птицах, рыбах, о деревьях и цветах. Ведь мы, люди, поставлены Самим Богом, чтобы быть управителями на земле.

— И меня тоже Он поставил быть управителем? — уточнил Олежка.

— Конечно. Ты ведь человек. Бог дал для этого людям разум и чувства. Помнишь, мы с тобой зимой кормили птичек — каждый день сыпали им пшено в кормушку на нашем окне? Так мы заботились о Божьем творении. А весной мы с тобой посадили

перед домом цветочки и поливаем их каждый вечер, если дождика днем не было. Это тоже забота о Божьем творении.

— А почему тогда наша соседка вырывает растения в своем палисаднике и бросает их в кучу на тропинке?

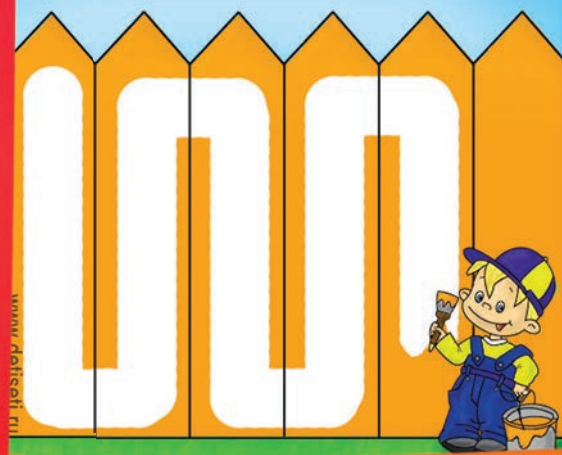
— Она вырывает сорняки. Сорняки мешают цветам расти. Поэтому бабушка Галя и вырывает их. Сорняки могут заглушить цветы, и палисадник перестанет быть таким красивым. Наша соседка таким образом заботится о цветах.

Неожиданно пошел дождик.

— Мама, а дождик тоже заботится о цветах?

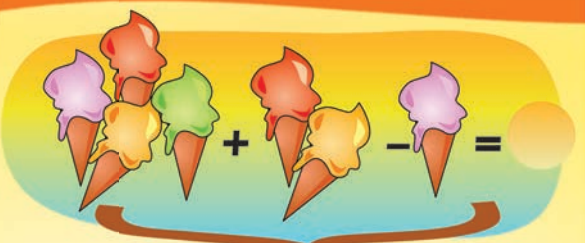
Мама улыбнулась.
— Это Бог заботится о земле, поливает и цветы, и деревья, и огороды, и поля. Он заботится о нас, чтобы нам было что кушать. Растениям нужен дождик и солнышко. Вот Бог и заботится о них и о нас.

Помоги мальчику покрасить забор.

Улитки на прогулке

Мамы-улитки вывели на прогулку своих деток. Посмотри внимательно и покажи, где чьи детки. Сколько у каждой улитки-мамы деток?

Реши сложный пример с мороженым. Помоги медведю пройти лабиринт и найти еще одну порцию мороженого.

Кораблик

Один мальчик вместе со своим отцом сделал замечательный макет корабля. Это был крошечный парусник с мачтой и парусами — все, как у настоящего судна! Его спустили на воду, чтобы посмотреть, как он плавает, но течение реки оказалось настолько быстрым, что тут же унесло кораблик на середину. Мужчина с мальчиком пытались его выловить, но безуспешно — их творение уплыло далеко.

Прошло какое-то время. И вот однажды мальчик, проходя мимо одного магазина, увидел в его витрине...свое судно! Его выставили на продажу! Его замечательный кораблик, который

они с папой сделали сами! Мальчик побежал к отцу: «Папа! Папа! Наш кораблик продают в магазине! Пойдем в магазин и расскажем продавцу, что он наш, что мы сами его сделали. И тогда он отдаст его нам». «Боюсь, что ничего не выйдет, — сказал папа, — но мы сделаем по-другому».

Они пошли в магазин и ... купили

собственный кораблик. Они уплатили за него цену, хотя он принадлежал им.

А теперь скажите: когда кораблик был им дороже?

Мы, как и этот кораблик, были сделаны Творцом и принадлежали Ему, но Иисусу пришлось выкупить нас ценой собственной жизни.

Раскрась с помощью цифр

Загадки

**Летом – снег!
Просто смех!
По городу летает,
Почему же он не тает?**

(Пух с тополею)

**Он качели и кровать,
Хорошо на нем лежатъ,
Он в саду или в лесу
Покачает на весу.**

(Гамак)

**Ты весь мир обогреваешь
И усталости не знаешь,
Улыбаешься в оконце,
А зовут тебя все**

Логика

Какую фигуру вырезали?

Оксана Томаляк

Старий пеньок

В одному дрімучому зеленому лісі дерева мали незвичайну здатність: вони могли розмовляти людською мовою. Самі ж люди ніколи не чули тієї неймовірної мови: дерева намагалися розмовляти непомітно між собою, щоб ніхто не чув. Іноді навіть птахи дивувалися, про що шепотівся ліс, та зрозуміти ніхто не міг...

Були в тому дивовижному лісі і старі дуби, і молоді сосни. Були височенні осики і зрілі ялини. І непомітно між ними жив собі старий пеньок. Він давно віджив своє довге життя, та ніколи не скаржився на свою долю. Кожен день у нього проходив однаково: щодня він усміхався вигорілою корою до сонечка або тремтів пристарілим корінням від холодного дощу. Старому пню подобалася його галявина. Тут росли молоді дерева, і він сам неначе пригадував свою молодість. Сміявся, коли вони жартували, і плакав, коли дроворуби спилували знайому, майже сестру, ялину.

Якось старому пню довелося почути одну розмову. Два молодих дуби спілкувалися між собою.

– Подивися на мене, друже! – звернувся той дуб, який ріс зліва. – Я молодий, вродливий, у мене незвичайної краси зелене листя. Я вічно буду жити, і мене ніколи не спилують, – додав він.

– Та що ти кажеш! – вигукнув дуб справа. – Я молодший за тебе і в мене листя зеленіше. До того ж мій стовбур вищий за твій і крона ширша, – ще сильніше крикнув дуб...

І хто його знає, скільки часу вони б ще сперечалися, та раптом помітили того самого старого пня, який спостерігав за ними. Увага відразу зосередилася на ньому.

– Ти дивись! Якийсь старий пень на нас заглядає! – відразливо сказав дуб зліва. – Який він старий, як це помітно!

– А й справді, чому він на нас заглядає? Йому що, немає куди дивитися? – прошелестів листям дуб справа. – Цей пеньок нам просто заздрить. Він старий, а ми молоді, красиві...

– Гей, діду, – звернувся до пня цей самий дуб, – може, хочеш щось сказати? Чому мовчиш? Напевне, забувся, як розмовляти треба. Оце і є старість! – і голосно зареготав.

Старий пеньок одразу зрозумів, що перед ним ростуть невиховані, зухвалі молоді дуби. Та він тільки усміхнувся і промовив:

– Юначе, на щастя, я все ще вмію говорити і слухати. Якщо я старий,

то це не означає, що розмовляти зі мною ви можете в такому тоні.

– Ха-ха! – озвався інший дуб. – Ми можемо говорити, як і скільки захочемо. А ти, – зухвало і грубо додав дуб, – незабаром протрухлявієш і зігниєш.

Старого пня обурило і образило відповідь молодого дуба. Але він спокійно промовив:

– Чим ти вихваляєшся, синку? Молодістю? Зеленим листям? Ти краще зверни увагу на свою об'їдену кору мурахоїдами... А ти, юначе, – звернувся до іншого, – може, похвалишся теж корою, на якій ростуть бліді поганки? Будьте вихованими і досягнете в житті того самого, що і я, – загадково додав старий пеньок.

– Що? – вже не так зухвало вигукнули разом. – Чого ви досягли в житті? Стали пеньком? – насміхалися вони, та вже змінили свій тон на більш спокійний.

– Послухайте мене, діти! – ласкаво звернувся до дерев старий пеньок. – Я був могутнім дубом і, повірте, моя крона і зелене листя були не гіршими, ніж ваші. Я безтурботно радів своїй молодості. Минув час, я став могутнішим і розумнішим. По цій галявині часто мандрували туристи, і їм дуже подобалося відпочивати коло мене. Я зрозумів, що це моє покликання, і надалі я почав допомагати всім людям гарно відпочивати. Моя тінь від крони приваблювала багатьох людей – я захищав їх від спеки і навіть від рясного дощу. Я радів цьому та одного злочасного дня лісоруби зрубали мене і я став таким, яким ви бачите мене зараз. Я плакав, мов дитина, бо думав, що люди забудуть мене, знайдуть собі інший затінок. Та друзі не залишили мене. Вони часто приходили сюди на пікнік, нерідко на галявину і зараз заглядають незнайомі туристи. Вони бувають стомлені і змучені від подорожі. Та вони не обирали інших дерев. Як ви думаєте, куди вони сідають відпочити? Правильно, – відповів за них, – на старого, доброго пня. Я безмежно радий своїй долі. І, як ви кажете, я незабаром протрухлявію і зігнию. Ну що ж, значить, час мій прийде. А ви, дуби, не будьте пихатими. Ростіть здоровими і мудрими. Проживіть своє життя гідно, поважаючи старших. І побачите, вас поважатимуть і любитимуть люди, про вас ніколи не забудуть, – і замовк...

Дерева слухали мовчки. Жодне листя не поворухнулося під час розмови старого пня. Вони мовчки понурили свої крони дотолу і глибоко замислилися про щось своє...

Летнее путешествие

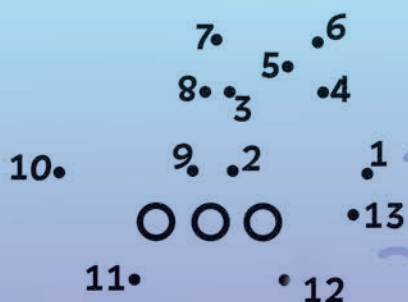
Три в одном

Задание 2
Допиши
цифры
в таблице

+	2
10	12
12	
14	
16	
18	

Задание 1. Узнай, какая любимая игрушка у лягушонка, соедини точки.

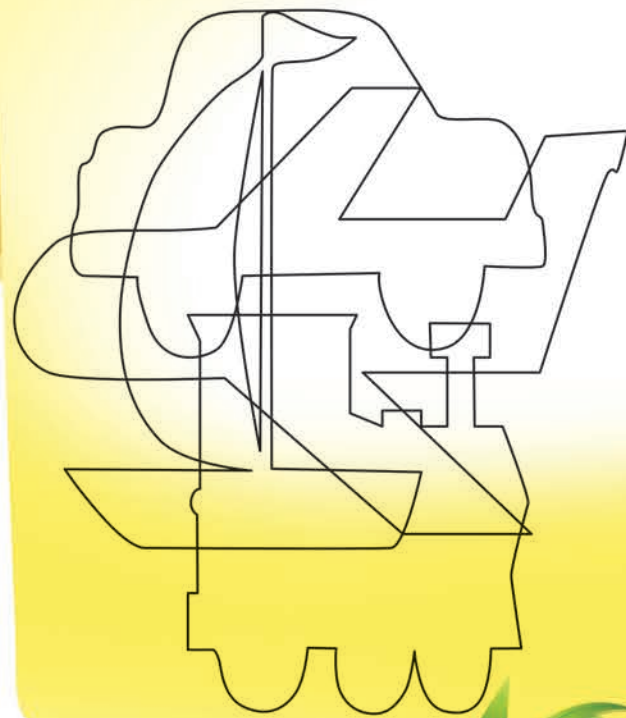

Задание 3
Впиши цифры и
раскрась яблоки
разными цветами

+	2
9	11
11	
13	
15	
17	

Транспорт

Назови транспорт, который видишь на картинке.

Задание 3
Впиши цифры и
раскрась яблоки
разными цветами

Задание 2
Допиши
цифры
в таблице

Зайчата

Помоги зайчатам добраться домой. Проведи линию по середине дорожки, не отрывая от бумаги карандаш.

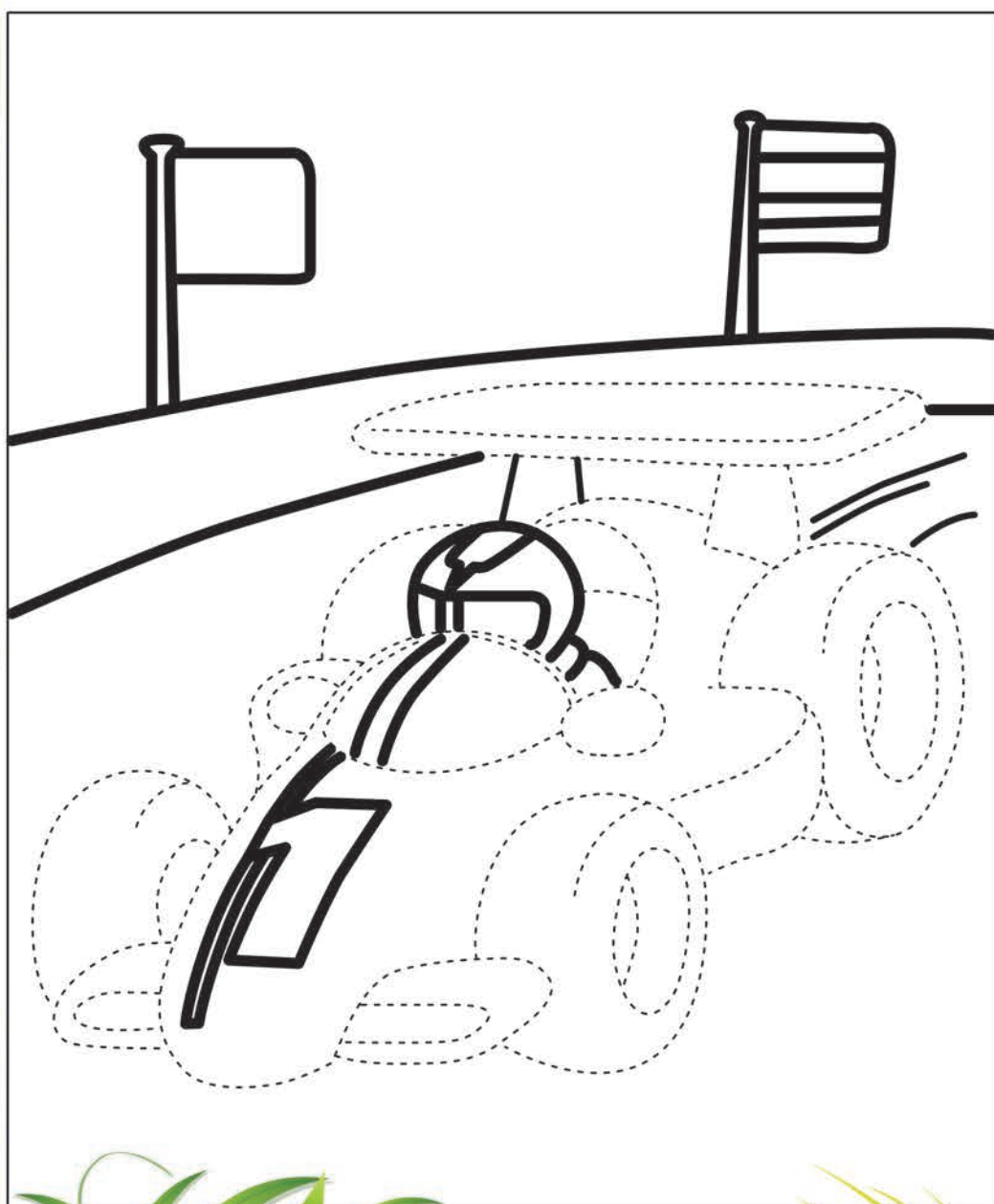
Гонки

Обведи по точкам и раскрась.

Машинки

Найди правильную
тень машины.

Здійснене бажання

Маленький хлопчик, котрому повинно було скоро виповнитися шість років, лежав у своєму ліжечку і мріяв про кишеньковий ніжик. Він мріяв про те, як навчиться виготовляти з дерева потрібні речі, зокрема як виріже пару милиць для знайомого хлопчика-каліки, щоб той міг гратися разом з іншими дітьми.

Це були важкі часи для віддалених південних районів країни. Лежачи у своєму ліжку в маленькій хатині серед лісу, хлопчик розумів, що його бажання нездійсненне. Та, розмірковуючи над цим, він згадав про Небесного Отця, Котрий міг подарувати йому кишеньковий ніжик.

Він щиро попросив Бога виконати його бажання. Тієї ночі хлопчик побачив уві сні кавун, що лежав у заростях кукурудзи. Хтось почав його їсти, та кинув. Із зеленого боку кавуна стирчав ніж – кишеньковий ніжик з чорною рукояткою.

Хлопчик прокинувся на світанку і вирішив побігти до того місця, де в його сні лежав кавун. Він пробрався в зарості кукурудзи і, на превелику радість, побачив там кавуна та ножа з чорною рукояткою! Диво? Хлопчик сприйняв це як цілком природне, що Небесний Отець відповів на його прохання. Адже для нього розмовляти з Богом та просити в Нього мудрості було звичною справою.

Хлопчика звали Джордж Вашингтон Карвер, він виріс і став видатним біохіміком – селекціонером, чії наукові праці змінили світ. Проте Джордж ставився до своїх досягнень так само, як у далекому дитинстві, коли просив Бога подарувати йому ножика з чорною рукояткою: з покорюю та вдячністю. Історія з ножиком допомогла переконатися йому, що Господь відповідає на молитви, саме тоді він навчився розмовляти з Богом.

Раскрась

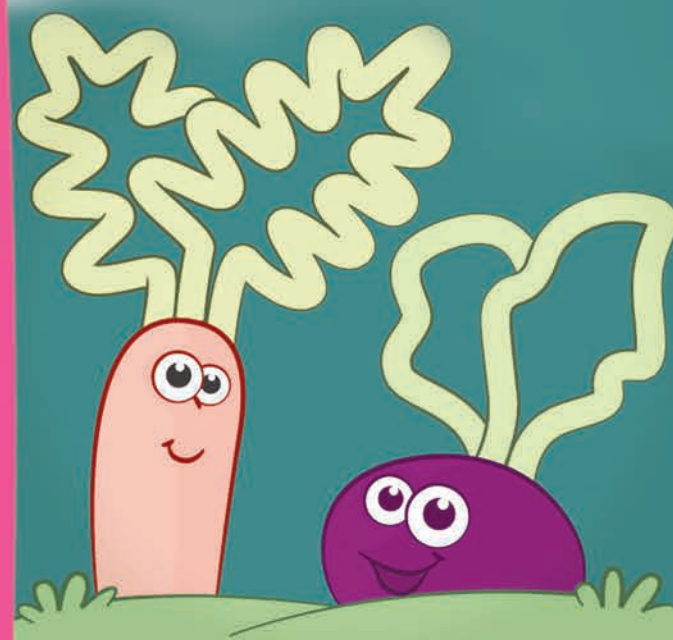
Лабиринт: Мальчик на пляже

Помоги мальчику пройти между лежаками к морю.

Дорожки: Морковь и свекла

Проведи линию по листьям овощей, не выходя за контур.

Кроссворд «Август»

дерево

шерстяной...

у природы
нет плохой...

планета

круглое у
машины

выступает
на сцене

Светлана Суторихина, г. Качканар

Клумба

Сколько разновидностей рыб изображено на картинке?

Ранней весной на клумбе расцвели нарциссы.

— Мы самые первые! Мы самые красивые! — радовались они.

Садовник усмехнулся:

— Скоро у вас появятся соседи!

Весенние деньки становились теплее, и вот зацвели тюльпаны. Каждое утро садовник навещал клумбу, наслаждаясь красотой и ароматом цветов. Однажды, выдергивая сорняки, он заметил, что рядом с первыми ростками Георгина расцвела Незабудка.

— Здравствуй! — сказал Садовник удивленно. — Как же это ты здесь оказалась? Кажется, я тебя не сажал.

— Зимой я жила на подоконнике у одной доброй женщины, а как стало тепло, она пересадила меня сюда, чтобы я не скучала, — объяснила Незабудка.

— Расту на здоровье! Только вот рядом с Георгином тебе будет тесновато. Он вырастет большой и заслонит тебе солнышко.

— Ах, не беспокойтесь, я люблю тень.

Одни цветы отцветали, другие появлялись. Незабудка радовалась каждому новому соседу. Цветы полюбили ее за приветливость. Вечером Садовник пришел, чтобы срезать нарциссы и поставить в вазу, пока не увяли.

— Кончилась наша пора, — пожаловались они Незабудке.

— Не унывайте, следующей весной будете опять самые первые!

— Спасибо на добром слове, Незабудка. Не забывай нас!

— Не забуду!

Потом облетели яркие лепестки тюльпанов.

— Праздник весны закончился. Теперь будем ждать летних цветов, — приговаривал Садовник, выдергивая отцветшие тюльпаны. Увидев Незабудку, он обрадовался.

— Привет, маленькая красавица! А я уж думал, моя клумба опустела. Сейчас, голубушка, расчищу вокруг тебя почву, и никто не отнимет у тебя влагу и свет.

Наконец набрал силу Георгин, гладиолусы выпустили свои цветы: желтые, розовые, белые.

— Ах, как вы прекрасны! — сказала Незабудка. — Здравствуйте!

Желтый Гладиолус наклонился к ней и сказал:

— Здравствуйте, дорогая. А я думаю: кто тут шепчет? Взгляните, господа Гладиолусы, кто тут с нами на клумбе. Очаровательная Незабудка!

Гладиолусы стали рассматривать соседку.

— Ох, какая она хрупкая!

— Ах, какие у нее крошечные голубенькие цветочки!

— Странно, как не выпололи вместе с сорняками это чахлое создание! — презрительно сказал Георгин, чьи стебли гнулись под тяжестью великолепных крупных цветков. Незабудка загрустила. Желтый Гладиолус рассердился.

— Уважаемый Георгин, извинитесь немедленно перед Незабудкой!

— Ах, простите, дорогая, — ухмыльнулся Георгин. — Вы тоже, оказывается, цветок!

Придя вечером в сад, Садовник увидел Незабудку поникшей.

— Бедная моя! Большие цветы совсем заслонили тебе солнышко. Не горюй, я заберу тебя домой.

Он принес большой горшок и пересадила в него Незабудку.

— До свидания, друзья, — попрощалась она с гладиолусами. — Я не забуду вашей доброты.

Гладиолусы закивали ей, а Георгин даже не повернулся в ее сторону. На подоконнике, куда поставили горшок с Незабудкой, было много света. Отсюда хорошо была видна клумба. Однажды Садовник срезал гладиолусы и поставил их в вазу рядом с Незабудкой. Желтый Гладиолус обрадовался старой знакомой:

— Неужели это вы, Незабудка?

— Да, я. Поглядите, сколько у меня распустилось новых цветочков!

— Рад за вас. А я вот, кажется, скоро завяну.

— Не огорчайтесь, вы снова зацветете следующей весной! — утешила его Незабудка.

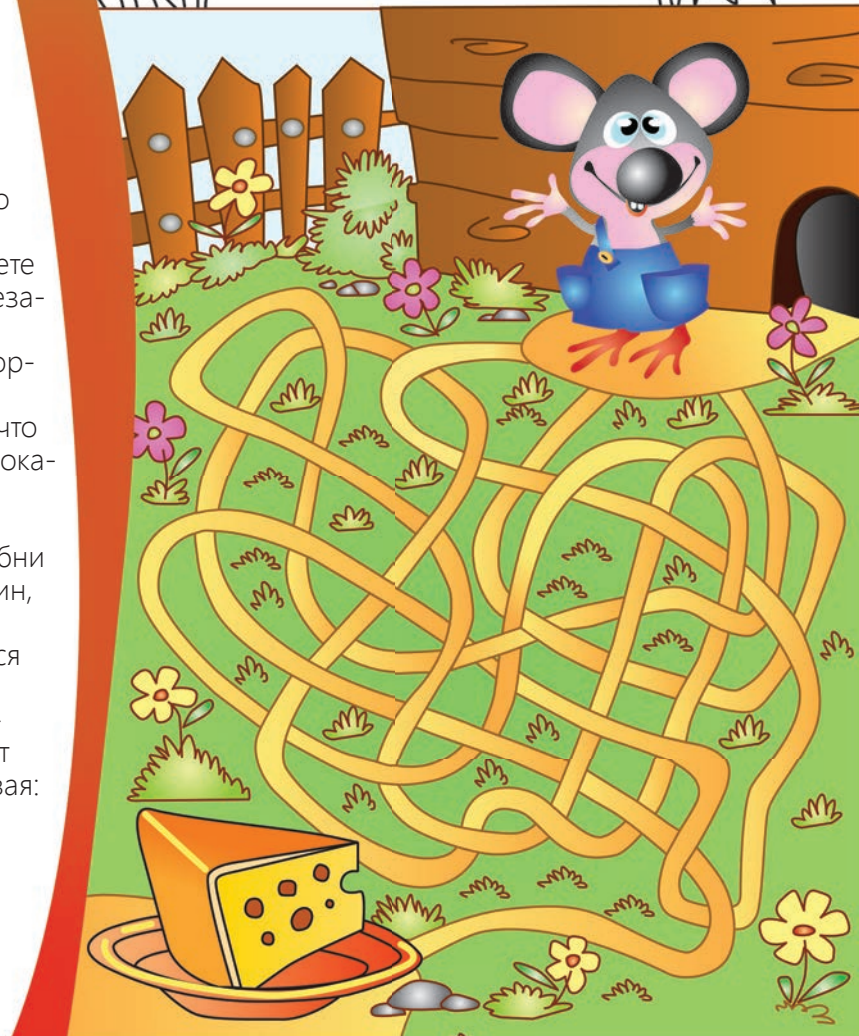
Вскоре на клумбе остался один Георгин.

— Какой он важный! Так разросся, что больше никому не оставил места, — покачал головой Белый Гладиолус.

— А я слышала, — сказала Незабудка, — что Георгин скоро срежут, а клубни выкопают. Садовник оставит себе один, остальные продаст. Так что для меня на клумбе, наверное, уже не останется места.

— Не горюй! — сказал Белый Гладиолус. — Садовник тебя любит и, может быть, высадит на балкон. Ты счастливая: цветешь до самой осени.

И правда, когда пришла весна, Садовник выставил на балкон горшок с Голубой Незабудкой, а рядом с ней поставил Розовую и Белую Незабудки. Все лето его балкон радовал прохожих нежным разноцветьем.

ТОРНАДО

Як ви знаєте, такі явища природи, як вітер, вогонь і вода, можуть бути вельми руйнівними. Утім, це не входило в початкові Божі плани, проте, як ми говорили раніше, гріх вніс зміни в Божий світ.

Господь творив землю не для того, щоб шкодити їй або знищувати її. Усе це наслідок гріха. Коли по землі проходить гроза, особливо з громом, і несе з собою сильний дощ, вітер і град, з'являється небезпека виникнення торнадо. Торнадо можуть виникнути на ранніх стадіях грозових бур, які швидко розвиваються. Це складний процес, але торнадо виникає в момент зіткнення теплої вологої повітряної маси з холодною і сухою.

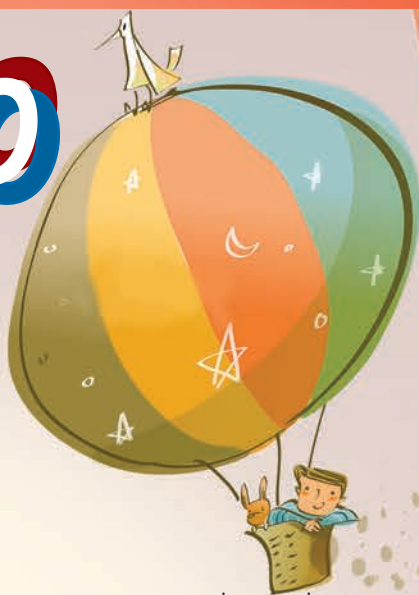
Можливо, вам доводилося бачити торнадо на фото або в реальності. Ця воронка являє собою частину хмари, яка тягнеться вниз й інколи навіть торкається землі. Швидкість обертання повітря всередині воронки може досягати швидкості реактивного літака, а сама воронка може рухатися по землі зі швидкістю автомобіля. Вона володіє такою силою, що руйнує багато з того, що потрапляє їй на шляху.

Торнадо діє, наче гігантський пилосос. Дорогою він втягує повітря, тому при зіткненні з якоюсь будівлею повітря втягується, і будівля з вибуховою силою складається всередину. Ось чому торнадо наносить такий збиток. Опинитися всередині торнадо дуже небезпечно. На сході Сполучених Штатів є область, яку називають алеєю торнадо.

Багато з вас, дорогі читачі, напевно, вже бачили воронку або були неподалік від неї. Ви знаєте, про що ми говоримо. Це жахливий досвід.

Скоро Ісус повернеться на землю. Коли Він прийде, земля, як ми знаємо, буде знищена. На землі нічого не буде, поки Ісус не створить усе нове. Чи бажаєте ви опинитися в числі тих, хто уникне руйнування і навіки поселиться на Новій землі?

Попросіть сьогодні Бога допомогти вам отримати вічне життя з Ісусом.

Земляные черви

Земляной червь используется как символ чего-то низкого, поскольку он передвигается под землей. Мы говорим «слепой, как крот», «хитрый, как лиса», «медленный, как черепаха», «противный, как червяк».

Я задался вопросом: зачем Бог сотворил земляного червя? Какая от него польза?

Когда я был мальчиком, на небольшой ферме в Колорадо я копал в нашем саду червей для рыбной ловли. Мой отец говорил:

– Чак, не выкапывай слишком много в одном месте. Копай в разных местах. Черви очень полезны.

– Полезны? – удивлялся я.

– Да, полезны, – отвечал он.

Я послушно копал червей в разных местах, но не понимал почему. Я понял годами позже.

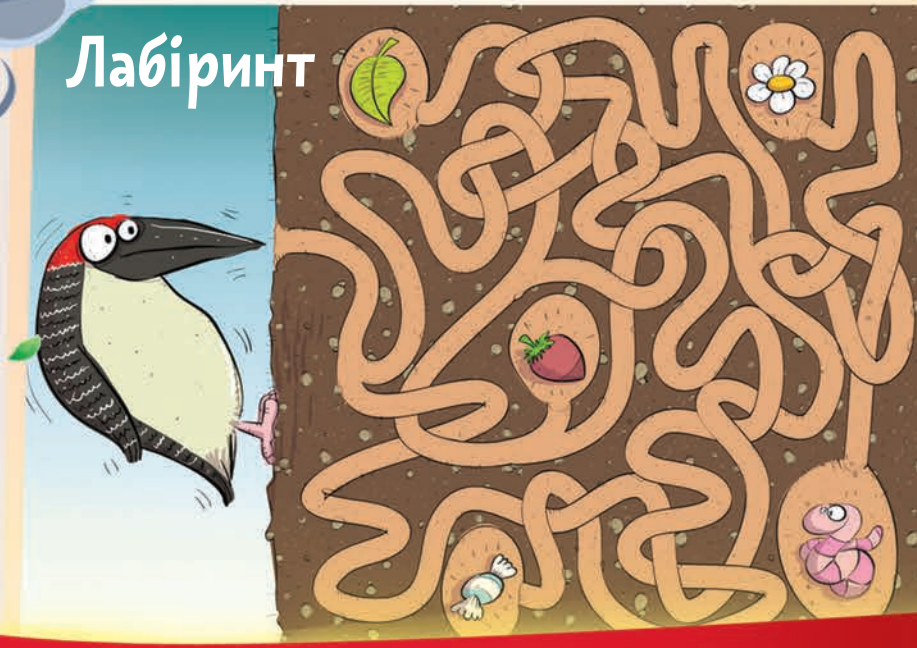
На первом курсе в колледже у нас был предмет зоология. Я узнал, что у земляного червя нет глаз, но по всему телу у него имеются сенсорные клетки.

Благодаря этим клеткам червь чувствует свет и прикосновение. Мы узнали, что земляной червь пробирается сквозь мягкую почву и прогрызает путь сквозь твердую. Он поедает гнилые растения. Все это проходит через тело червя и выходит с обратной стороны. Это называется отбросами и попадает в почву. Это прекрасное удобрение, которое обогащает почву для лучшего урожая. Норы и тоннели, прорытые червями, также полезны для почвы.

Земляные черви совершают важную работу, обогащая почву для выращивания растений.

Чарльз С. Кейс

Лабіринт

Фруктово-йогуртовий десерт

На 4 порції:

- 2 стакани (200 г) солодких кукурудзяних пластівців (можна й з інших злаків);
- 100 г порізаних на кубики фруктів (персиків, абрикосів, винограду, ягід);
- 2 стакани йогурту;
- листочки м'яти для прикраси.

Поставте в рядочок 4 стакани (фужери) і насипте в кожен шарами:

- 1 шар – пластівці;
- 2 шар – йогурт;
- 3 шар – фрукти;
- 4 шар – йогурт;
- 5 шар – прикрасьте шматочками фруктів і листочком м'яти.

Смакота!
Швиденько всі до столу!

Ціна непослуху

Марія Власюк

У старому зимовому пальто, що висіло в речовій шафі, у п'ятій квартирі жила сім'я молі: мільтато, міль-мама і два синочки молі. Діткам дуже подобалася їхня квартира: затишно, тепло, а найголовніше – якщо хочеш їсти, то навіть не потрібно нікуди йти, просто лежиш і жуєш. Декому про таке тільки мріяти!

– Одного разу, – якось сказала мама-міль, – вам захочеться вилетіти з шафи, пізнати більший світ. З кожним це стається. Тільки я вас прошу, не вилітайте при світлі, а вилітайте вночі, щоб вас ніхто не помітив.

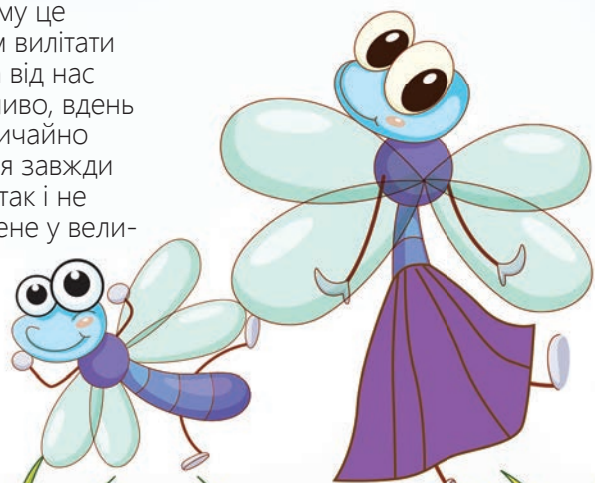
Голос мами звучав серйозно і урочисто, як ніколи. Тому один синочок-міль подумав:

«Мама в нас така мудра, і хоч я до кінця не розумію, чому вона заборонила нам вилетати вдень, але, напевно, буде краще зробити так, як вона говорить». А інший синочок був неслухняним, і понад усе йому не подобалася мамині і татові заборони, і він подумав так: «Чому це мама заборонила нам вилетати вдень? Напевно, вона від нас щось приховує. Можливо, вдень на нас чекають надзвичайно цікаві пригоди? Якщо я завжди буду слухати маму, то так і не дізнаюся, що чекає мене у великому світі вдень».

І він тихенько визирнув з шафи: у кімнаті світилася велика люстра, було чути веселі

розмови. Великий світ був таким яскравим і веселим! «Саме час, щоб показати себе», – подумав синок-міль і випурхнув з шафи. Не встиг він долетіти до люстри, як навколо почулися оплески. «О, вони вітають мене, я став знаменитим!» – радів неслухняний синок. Та раптом хтось плеснув в долоні так близько, що в нещасного молі-сина аж закрутилося в голові, і він полетів вниз. Не знати, скільки часу пролежав він на підлозі, але коли опритомнів і відкрив очі, то побачив, що навколо темрява і тиша. І синок-міль дуже від того зрадів. У темряві він повернувся до своєї шафи, у п'яту квартиру у старому пальто, де йому завжди було затишно і безпечно. З того дня він вирішив завжди слухатися батьків, бо зрозумів, що їхні поради дуже мудрі.

А ті, хто прислухається до мудрих порад, уникнуть в житті багатьох неприємностей.

Непослушание и упрямство

Когда-то на свете жил некорный и упрямый юноша. Будем называть его Дэном. Однажды учитель поправил его ошибку, и Дэн в течение трех дней не появлялся за партой. Когда об этом узнали его родители, они очень расстроились и больше всего хотели помочь сыну исправиться.

– Сын, – начал его отец, – ты солгал нам, а я всегда верил, что могу тебе доверять. Теперь я вижу, что это не так, ведь ты лгал нам три дня. Я даже не могу выразить, как я опечален тем, что ты сделал.

Дэн сидел перед ним злой и красный от стыда. Он скорее согласился бы на порку, лишь бы не видеть отца в таком горе. Поговорив с сыном и помолвившись, отец сказал: – В течение трех дней ты останешься дома. Мы устроим тебе постель на чердаке, у тебя будет еда и учебники. Ты будешь учиться и сможешь начать школьный курс. Тебе придется провести там три дня и три ночи – за те три дня, что ты прогулял.

Так Дэн оказался на черда-

ке. У него были учебники, родители приносили ему еду, и у него было много времени, чтобы хорошенько подумать.

А внизу его отец пытался сосредоточиться на книге, но не мог. Мама пыталась шить, но у нее все валилось из рук. Часы пробили девять, а потом десять часов.

– Ты пойдешь спать? – спросила мама.

– Не сейчас. Что-то не хочется, – ответил отец.

– Я тоже думаю, что лягу позже, – согласилась мама.

Минуты тянулись очень медленно. Часы пробили одиннадцать!

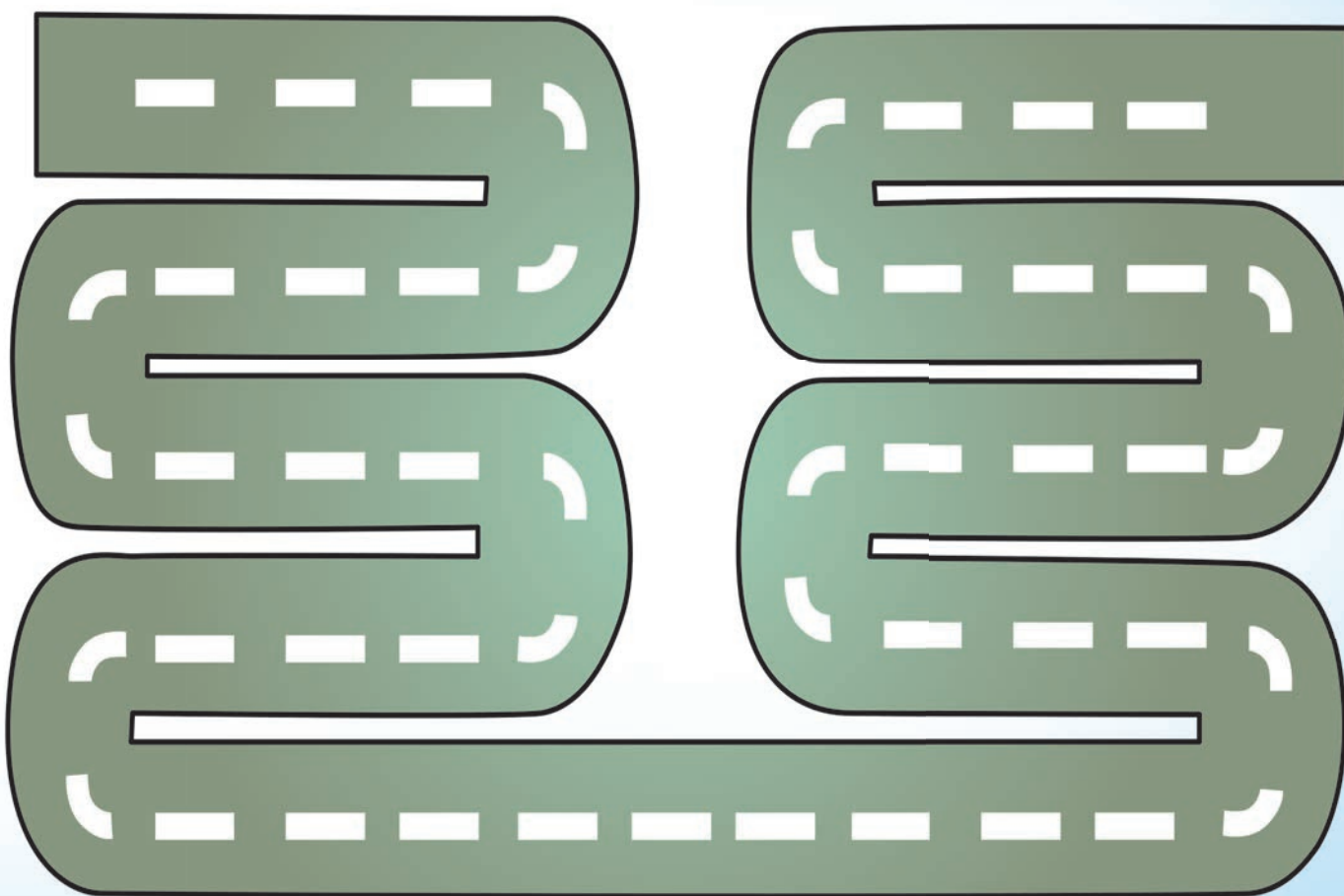
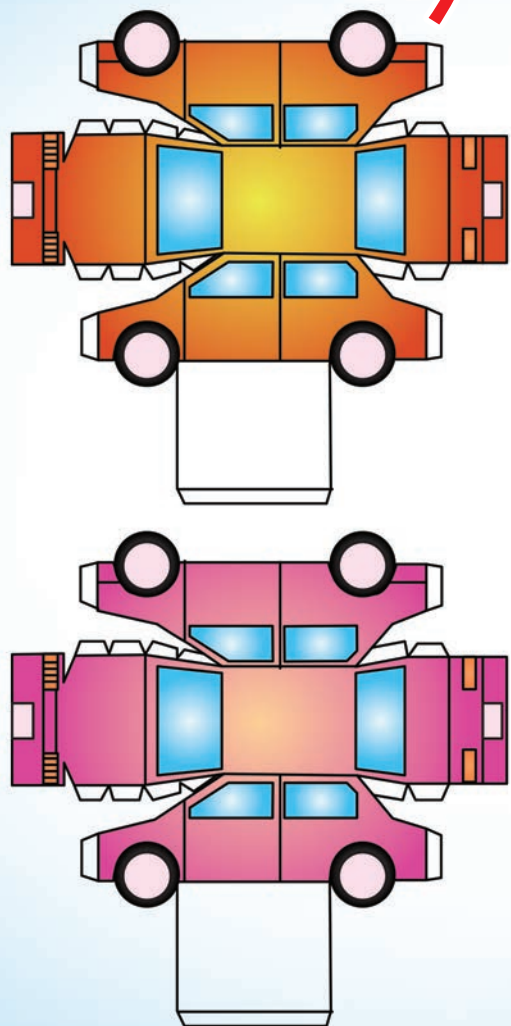
– Я больше не выдержу, – сказал наконец отец. – Я пойду наверх, лягу с Дэном.

И он отправился на чердак. Дэн не спал. Отец прилег рядом. Слова были лишними. Он просто обнял сына. Дэн, рыдая, пробормотал: «Прости» и обнял отца. Слезы покатались по их щекам, и незаметно отец и сын уснули. Вторую и третью ночь отец тоже провел наверху, вместе с Дэном. От упрямства сына не осталось и следа.

Эрик Б. Хеа

Путешествие машинки

Возьми свою игрушечную машинку небольших размеров (или вырежь из бумаги свои машинки). За сколько секунд ты сможешь проехать по дорожке, не выезжая за ее края? Поиграй с друзьями. Кто из вас быстрее проедет по дорожке?

Веселый English

– Привет, ребята!

Сегодня мы с вами поговорим о местоимениях. Что это за слова такие? Давайте посмотрим.

Местоимения

Jack
a boy

Mary
a girl

Bonny
a cat

HE
ОН

SHE
ОНА

IT
ОНО

HE

SHE

IT

Когда ты хочешь рассказать о Джэке, но не хочешь называть его имени, можно сказать просто «мальчик» или «он». «Он» и есть местоимение мужского рода. Если ты говоришь о девочке, то нужно тебе местоимение «она». Если же это животное или какой-то предмет, тогда говори «оно». Например, Jack is a good boy [джэк из э гуд бой] – Джэк – хороший мальчик. **He** reads books [хи ридс букс] – **он** читает книги. Mary is a little girl [Мэри из э литл гёрл] – Мэри – маленькая девочка. **She** is five [Ши из файв] – **ей** пять лет. Mary has a cat. **It** is kind. [Мэри хэз э кэт. Ит из кайнд] – У Мэри есть кот. **Он** – маленький. А теперь задания!

Task 2 Проведи стрелочку от местоимения к картинкам.

Пройди лабиринт с местоимением «she». Будь внимателен, иногда ты можешь встретить мальчика (местоимение «he»). Это значит, что ты не туда идешь.

SHE

SHE

SHE

SHE

SHE

SHE

SHE

Task 3 Вставь местоимение:

1. I have a dog.
I love ____ (ее).

2. I see a girl. ____ (она) has a red dress.

3. I see a table. ____ (он) is big.

4. Look at this boy. ____ (он) is kind.

Ольга Бокова

Перший день творіння

Бог, наш мудрий Творець, на початку створив
Нашу кулю земну із водою.
Свої дії Він в Слові Своему відкрив.
Це ж цікаво нам, друже, з тобою?!

Так! Спочатку Земля була темна й пуста –
Ні краси, ані світла не мала.
Та була у Творця вже чудова мета,
Щоб домівкою нам вона стала.

І ось Слово лунає у темряві враз:
«Нехай станеться світло!»

Миттєво

Сяйво світла, почувши могутній наказ,
Землю в сукню вдягло промінцеву!

Ой, яке ж воно добре, це світло, було!
Днем назвало його Творче Слово.
Для пітьми гарну назву воно теж знайшло –
Ніч!

Сподобалось?

Ось і чудово!

Вечір був,
Ранок був.
Перший день проминув.
Ти раніше про це, друже, чув? Чи не чув?
Якщо чув, то радій,
А не чув – пам'ятай!
Дякуй Богові щиро за світло й співай!

Другий день творіння

Другий день наш Творець теж Собі спланував.
І над водами голосно знову сказав:
«Нехай воду розділить повітряний шар!» –
І з'явилося повітря та лагідний пар.

На Землі без повітря немає життя,
Так подбав наш Творець про близьке майбуття.

Вечір був,

Ранок був.

Другий день проминув.

Ти раніше про це, друже, чув? Чи не чув?

Якщо чув, то радій,
А не чув – пам'ятай!
За повітря подякуй Творцю
Та співай!

Третій день творіння

Ось і третього дня голос Бога лунає,
Із поверхні Землі в море воду збирає.
Потім Бог вже звертається до суходолу –
І рослини в цю ж мить виростають навколо.

Це – кущі і дерева, і квіти, і трави...
Вітерець ними грається ніжно й ласкаво.
І усюди плоди – соковиті, чудові.
Скільки ж творчої сили у Божому слові!

Вечір був,
Ранок був.
Третій день проминув.
Ти раніше про це, друже, чув? Чи не чув?
Якщо чув, то радій,
А не чув – пам'ятай!
Дякуй щиро Творцеві
за Землю й співай!

Чисте серце

Кожен з вас хоч раз у житті мав справу з ватою. Можливо, мама обробляла вам рану за допомогою вати, а, можливо, ви бачили, як вату використовують для перев'язок. Але корисна вона лише за умови, що її зберігають чистою. А що станеться з ватою, якщо нею, наприклад, повитирати порох на полицках або почистити взуття? Так, вона стане брудною, і використовувати її за призначенням уже не вдасться.

А як з нашими сердечками? Що може забруднити чисте серце? Правильно, гріх! Непослух, об-

разливе слово, неправда, ненависть та інші гріхи залишають брудні плями в наших сердечках.

Сьогодні я розповім вам історію про одного хлопчика, якого звали Андрійко. Андрійко щотижня ходив до церкви. Мама одягала його в найгарніший одяг. І цього разу на Андрійкові красувався новенький синій костюмчик, блакитна сорочка та смугаста краватка. Акуратно причесаний, хлопчик стояв біля дверей, і йому дуже хотілось якнайшвидше вирушити до церкви. Проте батьки все ще збиралися, тому Андрійко попросив у мами дозволу почекати їх на вулиці.

– Гаразд, – сказала мама, – ти можеш почекати нас на подвір'ї. Хоча вночі пройшов дощ, і тепер на вулиці багато калюж, тому, синку, будь обережним, не бігай по них.

– Добре, матусю! – вигукнув Андрійко і побіг на вулицю.

Травень завжди щедрий на сильні грози, які залишають після себе великі калюжі. Андрійко подивився навколо і ахнув! Калюжі нагадували озера. Андрійкові тепер не давало спокою одне запитання:

яка ж із цих калюж найглибша? Забувши про мамині слова, хлопчик вирішив з'ясувати це. Не довго думаючи, він стрибнув у найближче «озеро», а потім почав перестрибувати від однієї калюжі до іншої. Андрійко навіть не помітив, як його новенький костюмчик став зовсім брудним. Аж ось вийшла мама і... не повірила власним очам. Невже це її син, який десять хвилин тому був таким чистеньким та гарним?!

– Андрійку! Чому ти не послухав мене? – запитала мама.

Андрійкові стало так соромно і неприємно. Але раптом у нього виникла ідея, і він впевнено відповів:

– Це не я, матусю! Це Сергійко, сусідський хлопчик, штовхнув мене в калюжу. Я не винний!

Андрійкова мама подивилася в очі сина і відразу зрозуміла, що сталося насправді, але сказала:

– Не розумію, як же він міг таке зробити? Сергійко завжди такий чемний. Ходімо поговоримо з ним і його батьками.

І тут Андрійко зрозумів, як негарно він учинив. Він на мить уявив, як йому буде незручно, коли сусіди побачать його таким брудним та ще й дізнаються, що він говорить неправду. Як йому не було гірко, але він усе-таки вирішив у всьому зізнатися.

– Не треба, мамо, – опутивши голову, почав Андрійко, – це не Сергійко винуватий, а я. Це я тебе не послухався, а потім злякався і сказав неправду.

Мама підійшла ближче, взяла Андрійка за руку і промовила:

– Синку, хоч мені, звичайно, дуже неприємно через те, що ти не послухав мене і тепер такий брудний, сумнішим є те, що ти дозволив гріху забруднити своє сердечко. Але ти молодець, що все-таки зізнався. Ходімо, я спробую знайти для тебе щось краще за цей брудний костюм.

Андрійко відчув, що на серці стало так легко і радісно від того, що він у всьому зізнався і мама його пробачила. З того дня хлопець вирішив ніколи не дозволяти гріху залишати брудні плями в його сердечку.

Четвертий день творіння

А четвертого дня за велінням Творця
В небі сяяло сонечко – аж до кінця!
Потім місяць з'явився і безліч зірок,
Темну нічку прикрасивши, згасли у строк.

Ой, як гарно було квітам в небо дивитись
І у променях сонечка ніжного грітись!
А вночі милувалися в синьому морі –
Мов у дзеркалі, бачили там себе – зорі!

Вечір був,
Ранок був.
День четвертий минув.
Ти раніше про це, друже, чув? Чи не чув?
Якщо чув, то радій,
А не чув – пам'ятай!
Дякуй Богові щиро за небо й співай!

П'ятий день творіння

Ще один день минув, і вже п'ятий настав.
На цей раз до води Бог звернувся й сказав:
«Нехай риби наповнять моря та річки,
Різні равлики, краби, медузи, рачки!

І у небі нехай заспівають пташки,
Нехай крила несуть їх вперед залюбки,
І гніздечка хай в'ють для своїх пташенят,
І наповнюють співом квітучий цей сад!

Вечір був,
Ранок був.
П'ятий день проминув.
Ти раніше про це, друже, чув? Чи не чув?
Якщо чув, то радій,
А не чув – пам'ятай!
За пташок і за риб дякуй щиро й співай!

Шостий день творіння

І нарешті настав на Землі шостий день!
Голосніше за безліч пташиних пісень
Знову голос Творця над Землею лунав,
І тваринам з'явитися він наказав.

Ох, і весело стало в цю ж мить навкруги!
І ліси, і галявини, і береги
Вже вітали ведмедів, лисичок, слонів,
Їжачків, тигрів, мавпочок, кіз та корів.

Але це ще не був Божим справам кінець!
Щось цілком особливе замислив Творець!

Ось схилився додолу Він, глину зібрав,
Щось майстерно ліпив, усміхався, чекав,
Потім знову схилився додолу, дмухнув,
І стук серця живої людини почув.

Це був красень Адам! Він тварин всіх назвав,
Серед них собі подругу марно шукав,
Але день цей Адамові гарний сюрприз
Від Творця готував і надвечір приніс.

Сон міцний на Адама Творець враз послав,
І ребро з його плоти рукою дістав,
А з ребра того Єву прекрасну створив
І, підвівши до нього, Адама збудив.

Ой, який же щасливий відразу той став!
Він дружиною Єву кохану назвав,
А Творець їх одразу ж тут благословив,
І в садочку Едема їх Сам поселив.

Подивився Творець на все те, що створив,
І всім люблячим серцем Своїм Він зрадів,
Бо усе вельми добре навколо було –
Все раділо, співало і щастя несло!

Вечір був,
Ранок був.
Шостий день проминув.
Ти раніше про це, друже, чув? Чи не чув?
Якщо чув, то радій,
А не чув – пам'ятай!
За життя дякуй Богові щиро й співай!

Подбаємо про охорону

Літо – чудова пора. Тепло і сонячно, у дітей розпочалися канікули.

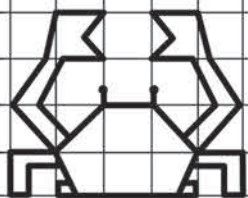
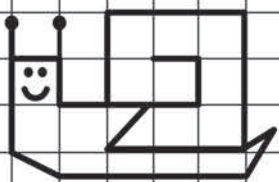
Сім'я разом з дітками зібралася в похід. Діти взяли свої рюкзаки, тішачись, що вони не важкі. Кожному через плече перекинули пляшку з водою. Батьки ще раз пересвідчилися, що в домі все гаразд. Коли всі зібралися у вітальні, перед самим виходом тато сказав:

– Залишилося тільки подбати про охорону. Але навіть наймолодший Антончик уже добре знав, що означають ці слова батька. Усі схилили голови, і тато звернувся в молитві до Господа, просячи небесної охорони для своєї родини, а також для будинку, що залишався без господарів. Тим, хто вміє вірити, Бог обов'язково дасть Свою надійну охорону. Кожний з нас має можливість переконатися в цьому. Для цього, діти, не забувайте кожного дня довіритися

Божій охороні. І тоді Господь з радістю пошле Своїх ангелів. Ми навіть не можемо собі уявити, скільки нещастя ці небесні вартові попередили.

Одного разу дівчинка на ім'я Оля йшла за покупками до Центрального універмагу. І, хоч це було взимку, день стояв сонячний, і тому всюди з дахів капала вода. У такий час небезпечно ходити поблизу високих будинків, бо з їхніх дахів можуть впасти величезні важкі бурульки й поранити голову.

Оля трималася поблизу проїжджої частини вулиці. Біля самого універмагу вона повернула в бік магазину. І раптом просто перед нею з гуркотом впала брила льоду. Оля відскочила назад і відразу подякувала Богові за спасіння. Вона побачила наяву, що ангел вів її. Якби Оля опинилася на кілька сантиметрів ближче до входу, то льодяна брила впала б просто на неї.

Валерія Басс

Єлизавета Пихтіна, 10 років

Вікторія Бейгер

Оля Галюк

Ліза Шапошникова

Павло Фулей, 11 років

Світлана Галюк

Вікторія Беззуб

Нова програма
В ПРЯМОМУ ЕФІРІ

**"Помолитесь
за мене"**

Вівторок, четвер
20:00

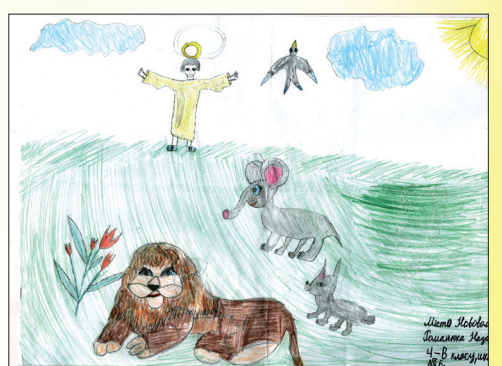
(повтор 0 22:00
і наступного дня
о 10:00 та 15:00)

Бог чує кожне дитя...

ТЕЛЕКАНАЛ "НАДІЯ" (www.hope.ua)
ВАРТО ДИВИТИСЬ

Влад Кривенчук

Назар Романюк

Саша Томін

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль, Світлана Сміль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

В газеті використана
гарнітура Dereza
© Студія Артемія Лебедєва

www.lifesource.com.ua